

Psalm 63

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυιδ

2 εἰσάκουσον ὁ θεός τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαι με ἀπὸ φόβου ἔχθροῦ ἔξελοῦ τὴν ψυχήν μου

3 ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν

4 οἵτινες ἡκόνησαν ώς ῥιμφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν

5 τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον ἔξαπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται

6 ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας εἴπαν τίς δψεται αὐτούς

7 ἐξηρεύνησαν ἀνομίας ἔξέλιπον ἔξερευνῶντες ἔξερευνήσει προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα

8 καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν

9 καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς

10 καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν

11 εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ